

תורת אביגדור

לימים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת משפטים תשפ"ב

כסף קדוש

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

כסף קדוש

המשך משבוע שעבר...

צדוק הסיר זה עתה את הקולרים מצווארי הצפרדע הענקית והשימפנזה שלו בטרם הספיק הרב וולנדר לעוצרו. החיות רצו בפראות בסמטאות העיר העתיקה.

"תזדרז, צדוק!" קרא הרב וולנדר. "עלינו לתפוס את חיות הפרא האלו לפני שהם מזיקים למשהו!"

צדוק והרב וולנדר רצו במהירות, יצאו ונכנסו ברחובות העיר העתיקה, מנסים לתפוס את החיות. מתנשמים ומתנשפים, הם הגיעו לשער יפו בדיוק כאשר הצפרדע התנגשה בחלון ראוה של אחת החנויות כשהיא גורמת למקלחת עזה של חלקיקי זכוכית. בינתיים, קפצה השימפנזה על עגלה של רוכל מלאה בננות ולאחר רגע היא הפכה אותה על פיה שולחת פירות לכל עבר.

"תעצור את הקוף המטורף הזה!" קרא הערבי, סוחר הבננות. "הוא הורס את הבננות היקרות שלי!"

השימפנזה ענתה בקליעת בונה על פרצופו של האיש, שנמרח ברסק בננות. אנשים מכל מקום התחילו לצעוק והקוף המשיך לצלוף בננות על כולם, יוצר בלאגן אמיתי, מחליק ומסוכן.

צדוק ניסה ככל יכולתו לשפר את האירוע. "מכת צפרדע וערוב הסתיימו!" הוא קרא. "תפסיקו להתפרע ותחזרו איתי הביתה!"

ואז, הגיעו שני שוטרים. "האם אלו החיות שלך?" שאל אחד מהם את צדוק.

"כן, ומעולם לא ראיתי אותם מתנהגים כך בעבר!" אמר צדוק כשהוא קרוב לדמעות.

"ובכן, אתה עצור בעוון סיכון הציבור וחוסר אחריות בטיפול בחיות," אמר השוטר השני. הוא שם את ידיו של צדוק מאחורי גבו ואזק אותם.

"הוי, צדוק," נאנח הרב וולנדר. "אני כל כך מתנצל אבל אני מאחר לעבודה. אני מאמין שאני עוד אפגוש אותך בבית הכלא בקרוב, בדרך זו או אחרת."

מאוחר יותר בבית הכלא

צדוק ישב בתאו, משחזר את מאורעות היום. איזה ביש מזל. איך הוא הצליח שוב

לנחות בכלא בפעם השנייה באותה שנה? הוא הביט סביבו והנה הוא רואה את הרב וולנדר מתקרב.

"שלום, צדוק," התחיל הרב וולנדר. "אני מצטער שהפסדת את שיעורי במסילת ישרים, אולם אחרי ארוחת הצהריים אני מוסר שיעור גמרא. אנחנו לומדים מסכת בבא קמא."

"בבא קמא?" שאל צדוק. "מעולם לא שמעתי על כך. על מה זה?"

הרב וולנדר היה נראה מופתע. "אף פעם לא למדת בבא קמא? זה על כל ההלכות של גזלות ונזקים. זה מאד חשוב לכל יהודי ללמוד את הדברים האלו."

"זה נשמע משעמם," אמר צדוק. "אני רוצה להתחיל לחזור בתשובה! אני צריך ללמוד על הרוחניות ואיך מתקרבים יותר להשם!"

באותו הרגע הגיע הסוהר ופתח את תאו של צדוק.

"צדוק," אמר הסוהר. "השופט הורה לנו לשחרר אותך. אתה רק צריך לחתום על הטופס הזה בו כתוב שתצטרך לשלם חמש עשרה אלף שקל עבור הנזקים שגרמת לבעל החנות, לעמדת הבגנות ולפציעות הסובבים שהחליקו על קליפות הבגנות."

"מה?" קרא צדוק. "איך אני אשלם את זה? אין לי כסף!"

"טוב", אמר הסוהר. "למה שלא תארגן לעצמך עבודה שתעזור לך להוריד את החובות?"

"עבודה???" זעק צדוק. "אבל אני צריך לחזור בתשובה! אני צריך לומר תהילים כל היום ולהמציא סגולות חדשות שיכפרו עלי! אין זמן לדברים שטותיים כמו עבודה!"

"צדוק, צדוק" אמר הרב וולנדר בעדינות. "אתה לא יכול לחזור בתשובה רק על ידי אמירת תהילים. האם אתה יודע על מה התורה מדברת מיד אחרי מתן תורה?"

"עקידת יצחק?" ניחש צדוק.

"לא, לא" אמר הרב וולנדר. "התורה מיד ממשיכה בפרשת משפטים, שמדברת על כל ההלכות של אדם הגונב, פוצע או גורם נזק לנכסים של אנשים אחרים."

"אני לא מבין", אמר צדוק. "למה התורה לא מדברת על משהו קדוש יותר מיד אחרי שהשם נותן את התורה?"

"בגלל שזה דבר קדוש!" ענה הרב וולנדר. "השם נתן לנו את התורה בכדי ללמד אותנו איך לחיות בעולם הזה! האם אתה יודע שאם הינך לוקח או משתמש במשהו שלא שייך לך ללא רשות, אתה גונב מהשם? בגלל שכל מה שיש בעולם הזה שייך לו! אחד הדברים החשובים ביותר שאנו יכולים ללמוד זה את ההלכות האלו. בגלל שהן מזכירות לנו שאנו בעולמו של השם יתברך והוא שייך לו - אנו רק עוברים בו.

"כל יום מחיינו צריך לסוב סביב הידיעה שאנו חיים בעולם הזה בשביל הקדוש ברוך הוא. וזה אומר לחיות תחת הכללים שהשם הציב עבורנו. זה כולל להיזהר לא לגעת בשום דבר שלא שלנו וכמובן, לשלם עבור כל נזק לו גרמנו בטעות.

"ובכן צדוק, בכדי להיות יהודי טוב עליך ללמוד באופן מידי איך לחיות בעולמו של השם. ואתה יכול להתחיל את מסלול התשובה שלך בתשלום הכנס ובכך תוכל לתקן את הנזק לו גרמת."

צדוק הרהר בדברים לרגע. לאחר מכן הוא חתם על הטופס ויצא מבית הכלא, שוב, חופשי לחייו.

שבת שלום ומבורך!